U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: K. L.,** zastoupen JUDr. Petrem Práglem, advokátem, se sídlem Dlouhá 5, Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 128/2003 - 23 ze dne 12. 1. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Petru Práglovi, **se určuje** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Odměna je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 128/2003 - 23 ze dne 12. 1. 2004, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 3705/VL - 10 - C10 - 2002 ze dne 17. 4. 2003, kterým stěžovateli nebyl udělen azyl.

Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že napadá v celém rozsahu rozhodnutí správního orgánu (tedy žalovaného) a namítá porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a odst. 4 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správního řádu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přitom svá tvrzení odůvodňoval poukazem na situaci v zemi svého původu, kde je ohrožen na životě a nemá se kam obrátit, a dovodil splnění podmínek pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Požádal rovněž o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a navrhl napadený rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem v rámci svého postupu podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), stěžovatele po ustanovení zástupce dne 29. 6. 2004 usnesením č. j. 14 Az 128/2003 - 43 vyzval, aby doplnil kasační stížnost tak, že uvede kasační důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval tak, že odkázal na své předchozí podání ze dne 14. 2. 2004, jímž byla kasační stížnost, s tím,

že kasační stížnost opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Kromě kasační stížnosti a této stěžovatelovy reakce bylo ještě krajskému soudu doručeno stěžovatelovo podání ze dne 8. 6. 2004, v němž ke kasační stížnosti doplnil, že neví, kdy mu bylo napadené rozhodnutí krajského soudu doručeno, že od podání kasační stížnosti nedošlo k žádným změnám a nemá, čím by ji doplnil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Kasační stížnost je přitom opravným prostředkem směřujícím proti rozhodnutí krajského soudu, proti němuž směřuje, nikoli dalším stupněm soudní ochrany, v němž lze brojit proti rozhodnutí správního orgánu. To ostatně vyplývá zřetelně z formulace kasačních důvodů, pro které lze výlučně kasační stížnost podat. Je-li kasační stížnost podána z jiných důvodů, je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Neobsahuje-li žádný kasační důvod, soud postupuje podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a stěžovatele vyzve k doplnění kasační stížnosti. To ostatně učinil i krajský soud v rámci svého postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., neboť z obsahu kasační stížnosti vyplynulo, že stěžovatel nebrojí kasační stížností proti postupu krajského soudu, tedy nic mu nevytýká, žádný jeho závěr nenapadá, ale proti postupu žalovaného, který již napadl právě u krajského soudu.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovodit nelze. Stěžovatelova argumentace ohledně pochybení žalovaného žádný ze shora uvedených kasačních důvodů ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti nepředstavuje. Ani z formálního odkazu na § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. v doplnění kasační stížnosti i přes zohlednění kontextu obsahu samotné kasační stížnosti žádný z těchto kasačních důvodů nevyplynul. Vady řízení před žalovaným, na nichž kasační stížnost jedině stojí, by mohly být v kasační stížnosti obsaženy pouze do té míry, pokud by stěžovatel uplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. podával-li by kasační stížnost z důvodu vad řízení před krajským soudem a tvrdil-li by, že krajský soud měl z konkrétních důvodů, které by však stěžovatel musel namítat, pro důvodně vytýkané vady řízení před žalovaným jeho rozhodnutí zrušit, avšak neučinil tak. Takový směr stěžovatelových tvrzení však z obsahu kasační stížnosti ani po jejím doplnění, i přes maximální možnou snahu Nejvyššího správního soudu v tomto směru, dovozovat nelze.

Ze shora uvedeného tedy nezbývá než uzavřít, že v kasační stížnosti nebyly obsaženy důvody, ze kterých bylo napadeno rozhodnutí krajského soudu. Tyto důvody nebyly doplněny ani k výzvě soudu podle § 106 odst. 1 s. ř. s. a § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., ač byl stěžovatel o důsledcích takového nedoplnění poučen. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud jde o odměnu ustanoveného zástupce, Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za dva úkony právní pomoci - první poradu se stěžovatelem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a písemné podání soudu podle § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky, aniž by hodnotil jeho věcnou a formální úroveň, společně se dvěma režijními paušály podle § 13 téže vyhlášky. K vyplacení odměny stanovil soud přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu